

Franco Cioni z výzkumné organizace BETA v Itálii podobně jako F. Kempl seznámil s praktickým doporučením pro kontrolu *Cercospora beticola* v italských podmínkách. Sdělil, že strobiluriny již v Itálii nefungují a u difenoconazolu je výrazný pokles účinnosti (podobně i tetraconazole a prochloraz). Používají se tolerantní odrůdy k *C. beticola* a fungicidy s vícemístnou účinností jako mancozeb, oxychlorid mědi či chlorothalonil. Zkouší se použití a účinnost látky fenpropidin. Praktické doporučení pro načasování fungicidní ochrany proti *C. beticola* v Itálii (aplikační termíny T1–T3):

- T1 chlorothalonil,
- T2 thiophanate-methyl + oxychlorid mědi (nebo mancozeb),
- T3 oxychlorid mědi + azol.

V závěru bloku přednášek o *Cercospora beticola* hovořil **Melvin Bolton** z USDA-ARS (United States Department of Agriculture – Agriculture Research Service, USA) o molekulárních základech vzniku rezistence *C. beticola* k fungicidům. Popsal mechanismus účinku strobilurinů a azolů a poukázal na geny *C. beticola* identifikované jako odpovědné za rezistenci.

Management rezistence odrůd cukrovky vůči virové rizománii řepy

Konference se také zabývala problematikou kmenů viru rizománie řepy a možnostmi a potřebami ve šlechtění cukrovky na toleranci a rezistenci vůči těmto kmenům.

Mark Varrelmann (Institut pro výzkum cukrovky, IfZ Göttingen, Německo) v úvodu popsal dva viry, které na cukrovce mohou působit podobné symptomy, a to „vousatost“ kořenů

(nadměrná tvorba kořenového vlášení) a chlorózu listů kolem listové žilnatin. Jedná se o viry:

- BNYVV – beet necrotic yellow vein virus (virus žluté nekrotické žilkovitosti řepy, působící rizománii),
- BSBMV – beet soilborne mosaic virus (půdní virus mozaiky řepy).

Zatímco virus BNYVV (virus rizománie řepy) se vyskytuje ve všech oblastech pěstování cukrovky ve světě, virus BSBMV zatím jen v USA. Virus BNYVV má několik patotypů, nejznámější jsou typy A a B, dále typ P (dle lokality Pithiviers ve Francii, kde byl nalezen) a typ J. Ve šlechtění cukrovky se nejčastěji využívá zdroj Rz1. Byl ovšem zjištěn průlom této rezistence a je třeba kombinovat i další zdroj Rz2. V budoucnu bude nutné využít i dalších zdrojů rezistence, ale přirozené zdroje rezistence jsou velmi omezené.

Thomas Kraft (Syngenta Seeds, Švédsko) se zabýval variabilitou a perzistencí přírodních zdrojů rezistence vůči viru rizománie řepy. Zmínil, jakými geny je rezistence odrůd cukrovky tvořena a strukturována.

Gina Capistrano-Gossmann (Univerzita Kiel, Německo) hovořila o identifikaci zdrojů rezistence k BNYVV – Rz2 ve volné přírodě v oblastech Dánska, Německa, Francie, Itálie a dalších zemích. Další přednášející většinou z národních výzkumných ústavů pro cukrovku – **Mark Stevens** (BBRO, Velká Británie), **Bram Hanse** (IRS Bergen op Zoom, Nizozemsko), **André Wauters** (IRBAB Belgie), **Herbert Eigner** (ARIC Rakousko) a **Melvin Bolton** (USDA, USA) seznámili se stavem prolomení rezistence běžných odrůd cukrovky s genem rezistence Rz1 ve svých zemích.

Foto: Vít Bittner

NOVÉ KNIHY

Daniel Froněk, Vladimíra Axmannová, Hana Hlaváčová a kol. Dobrovická muzea: 2010–2015

Vydal Ing. Jan Lank – Ofsetová tiskárna SWL pro Dobrovická muzea, o.p.s., Praha, 2015, 1. vydání, formát A5, 52 stran, ISBN 978-80-260-9304-6.

Dobrovická muzea oslavila pět let své existence vydáním útlé publikace, která se na začátku tohoto roku dostává do rukou čtenářům. Její vydání finančně podpořilo Ministerstvo kultury ČR. Knížička je koncipována jako dvojjazyčná (česky a anglicky) s barevně odlišeným textem jednotlivých jazyků, přístupná je tedy širokému okruhu čtenářů.

Přibližně polovina obsahu je věnována objektu muzea, bývalému hospodářskému dvoru v Dobrovici. Je uvedena jeho dlouhá a zajímavá historie, podrobně popsán postup rekonstrukce objektu i současná podoba a využití budov. V druhé části jsou představeny jednotlivé expozice (cukrovarnictví – lihovarnictví – řepářství – expozice města) včetně významných předmětů vystavených v příslušných částech muzea. Text bohatě doplňuje řada barevných fotografií. V závěru jsou zmíněny aktivity muzea a vyjmenovány jeho orgány.

Publikace opustila typickou grafiku Dobrovických muzeí charakteristickou typem písma i barevností vycházející z tmavě modré a purpurové. To na jednu stranu umožnilo větší volnost zpracování a originální vzhled, cenou za to však je ztráta jednoznačně identifikovatelného designu.

Vydání knížičky je více než vítané, Dobrovickým muzeím dosud publikace představující tuto instituci a její expozice v této šíři chyběla.

Blaboslav Marek